

Cornelia klär oss i smycken

Cornelia är tjejen som skulle bli läkare men sadlade om till smyckesdesigner. Idag går hon sin egen väg och designar smycken som är helt i en klass för sig. Smycken som inte bara dekorerar öron, handleder eller dekolletage, utan hela kroppar. För Cornelias vision är att klä oss alla i smycken.

När jag stiger in i Cornelias ateljé mitt på Kungsholmen i Stockholm känns det som att jag förflyttas till en annan tid. Det ärvda skrivbordet, rokokosoffan med halvslitet tyg (som man sjunker så långt ner i att man knappt kommer upp igen), den snidade fotpallen som fungerar som bord. Det shackrutiga golvet. Och den gamla hårtorken som troligtvis är en relik från en gammal frisörsalong. Allt med en historia. Hennes smycken som hänger på ställ runtom i det lilla rummet passar perfekt in i den rustika miljön. Sprayburkarna som fyller bokhyllan bryter dock av lite. Och "Sex and the City"-boxen i fönstret som är mer eller mindre obligatorisk för unga Stockholmstjejer.

- Jag ska ha den till att torka silverlera under, säger Cornelia om torkhuven. Det är bara hon som skulle komma på en sådan idé. Men likt allt annat i ateljén så reflekterar torkhuven unikiteten som gör Cornelia och hennes smycken. Allt har en betydelse, allt har en baktanke.

Inspirerades av mormor

För fem år sedan studerade Cornelia till att bli läkare men insåg snart att det inte var hennes kall.

- Första dagen på läkarlinjen fick alla likadana ryggsäckar, och jag kände redan då att det var så det skulle bli, alla skulle vara likadana, lära sig samma saker, stöpas i samma form. Jag hade tidigare alltid arbetat mycket med händerna, alltid gjort något i kreativ väg, säger hon.

- Här var det bara läsa, läsa, läsa men jag hade aldrig något att ta på, aldrig något konkret som jag hade gjort. Det var frustrerande och jag saknade att få skapa något.

Efter ett och ett halvt år på läkarlinjen började hon på fritiden att skapa smycken. I första början arbetade hon med att trycka gamla bilder från sina morföräldrars liv på skinnarmband. Hennes mormor arbetade på 50-talet som CIA-agent, och hennes morfar var sjöman. De träffades i Japan. Jag lyssnar förhäxad på vad som låter som en äkta Hollywoodfilm.

- De hade ett fascinerande liv som inspirerat mig väldigt mycket. Om min mormor kunde leva det livet som kvinna på 50-talet, då måste väl jag, 55 år senare, kunna utnyttja de möjligheter jag har nu?

Ett halvår senare hoppade hon av läkarutbildningen för att satsa helhjärtat på sin formgivning. En förälskelse i en vacker kedja utvecklades till en kärleksrelation med mässing och Cornelia började sätta samman kedjor och berlocker i enlighet med sin vision.

Favorit i Hollywood

När Cornelia tidigt fick frågan vem hon helst skulle se bära hennes smycken svarade hon "Nina Persson och Gwen Stefani" utan att blinka. Och ödet samarbetade med henne. På en fest träffade hon av en slump Nina Persson och när Nina ett halvår senare bar

Cornelias smycken på en MTV-gala var succén att faktum. Ett år efter det lämnades en kedjeklänning över till Gwen och idag är även Scarlett Johansson, Cameron Diaz och Gisele Bündchen ägare av Corneliasmycken.

Idag gör Cornelia fortfarande de flesta smyckena själv.

- Jag stod en hel helg och draperade kedjor till en klänning, testade hur de föll och rörde sig, för att få den där perfekta böljande känslan, ler hon. På grund av stor efterfrågan så har hon dock fått ta hjälp utifrån med själva produktionen. På, vad många skulle anse, en väldigt annorlunda plats.

Produktion placerad i fängelser

- Jag fick ett tips av en kille som jobbade med cyklar om fängelser, säger Cornelia. Där har de verkstäder där fångarna jobbar om dagarna så jag placerade en del av min produktion där. På det här sättet så kan jag hålla produktionen närmare och miljövänligare samtidigt som det förhoppningsvis kunde ge dem lite kreativ stimulans. Själv kan jag tycka att det blir näst in till terapeutiskt att få sitta och göra smycke efter smycke.

Vilken känsla är det då hon vill att hennes smycken ska ge?

- Jag vill att det ska kännas att det är handgjort, så pass unikt att kunden känner sig speciell och att smycket är skapat bara för dem. Jag vill att kunden ska få en personlig relation till sitt smycke, en relation med minnen och en unik betydelse, enligt mig växer ett smycke varje gång det bärs.

Själv bär hon konstant ett halsband med en hjatand. Det var det första smycket hon gjorde när hon började arbeta med kedjor. Det märks att hennes smycken är så mycket mer för henne än bara en dekoration och även för hennes kunder är många känslor och emotionella band knutna till hennes smycken.

En dröm att skräddarsy smycken

- En tjej kom fram till mig på stan och berättade hur mycket mitt halsband betydde för henne. Hon berättade vad de olika berlockerna stod för, att det var som lyckoamuletter och att hon aldrig tog av sig halsbandet. Sådant är underbart att höra, säger Cornelia med ett leende på läpparna.

- En annan dam hade fått ekollonet i present och i det bar hon hårlockar från alla sina barnbarn. Det känns verkligen att man kommer igenom med sin egen vision när man hör sådant.

Och framtiden då?

- Jag vill att smycken ska bli större, att folk ska våga mer! säger hon och gestikulerar stort. Att man ska utgå från smyckena när man klär sig, att de ska vara ledande, inte kompletterande. Jag tror att mina kunder växt med mig, jag har trogna kunder som vågar sådant.

Drömmen är att skräddarsy smycken för personer eller tillställningar. Att få komma närmare kunden och verkligen göra något som är unikt och skapat för just den personen. Att gå emot mångfalden.

Linda Hörnfeldt, December 2008